

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 341/2026
31.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела превара у помагању из члана 208. став 1. у вези члана 35. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Југа Вукићевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врбасу К 126/25 од 12.09.2025. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 161/25 од 05.01.2026. године, у седници већа одржаној дана 31.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Југа Вукићевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врбасу К 126/25 од 12.09.2025. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 161/25 од 05.01.2026. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу К 126/25 од 12.09.2025. године окривљена АА оглашена је кривом због кривичног дела превара у помагању из члана 208. став 1. у вези члана 35. Кривичног законика, за које је осуђена на казну затвора у трајању од шест месеци, коју казну ће издржавати у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора, на адреси у Крушевцу. Окривљена је упозорена да ако једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење кривичних санкција. Окривљеној је истовремено изречена и новчана казна у износу од 20.000,00 динара, коју казну је окривљена дужна да плати у року од три месеца, рачунајући од правноснажности пресуде, уз упозорење да уколико не плати новчану казну иста ће бити замењена казном затвора, тако што ће јој суд за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора. На основу одредбе члана 261. ЗКП окривљена је обавезана да плати паушал у износу од 5.000,00 динара, у року од два месеца, рачунајући од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Кж1 161/25 од 05.01.2026. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Бранилац окривљене АА, адвокат Југ Вукићевић, поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљену ослободи од оптужбе за предметно кривично дело, као и да трошкови кривичног поступка падну на терет првостепеног суда.

Врховни суд је у седници већа одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тач. 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, док су ставом 4. наведеног члана прописани услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости и то такстативним набрајањем повреда закона (члан 74., члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тач. 1), члана 439. тач.1) до 3) и члана 441. став 3. и 4.), које могу бити учињене у првостепеном и поступку пред апелационим, односно другостепеним судом.

Бранилац у образложењу захтева нумерише повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је подношење овог ванредног правног лека дозвољено.

Међутим, наведену повреду закона, бранилац образлаже наводима да првостепени суд није на правилан начин утврдио и образложио психички однос окривљене према извршеном кривичном делу, односно да у конкретном случају постојање умишљаја код окривљене, није доказано. С тим у вези наводи да помагање код кривичног дела превара мора бити извршено са умишљајем, да помагач мора бити свестан обележја кривичног дела, односно да је окривљена морала бити свесна да окривљени ББ даје лажни оглас за машину и користи њену картицу за преварне радње, што тужилаштво у конкретном случају није доказало. Поред тога бранилац окривљене истиче да је окривљени ББ спорну платну картицу коју му је дала окр. АА користио у дужем временском периоду пре и после извршеног кривичног дела, као своју, да је картица коришћена за клађење и за пријем новца по различитим основима, те да суд не прави разлику између умишљаја и нехата на страни окривљене. Такође, бранилац окривљене истиче да је суд током поступка пропустио да изведе доказе који иду у прилог окривљеној, на који начин чињенично стање није правилно утврђено.

На описани начин бранилац окривљене у суштини оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом, дајући своје чињеничне закључке другачије од оних утврђених побијаним пресудама, на који начин указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Поред наведеног, бранилац окривљене у образложењу захтева за заштиту законитости истиче и повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП у вези члана 16. ЗКП.

Међутим, погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреда закона из члана 440. ЗКП, као и повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП и члана 16. ЗКП, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге због којих окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек – захтев за заштиту законитости, због чега је Врховни суд, захтев за заштиту законитости оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић